

SPLIT

USKRSNI KONCERT U SINJU

U uskrsnom tjednu ove godine, dana 5. travnja 1991., održan je u Sinju, u crkvi Gospe Sinjske, a u organizaciji fra Jure Župića *Uskrsni koncert*. Na ovom vrlo uspjelom vokalno-instrumentalnom koncertu nastupila je sopranistica *Cynthia Hansell-Bakić*, prvakinja opere HNK iz Splita i docent na Odjelu za solo pjevanje zagrebačke Muzičke akademije u Splitu, uz orguljsku, odnosno glasovirsku pratnju s. *Mirje Tabak* i saksofoniste *Josipa Biskupovića*.

Program je bio sastavljen od kraćih djela duhovne glazbe. U vokalno-instrumentalnom dijelu programa izvedena su djela slijedećih autora: J. S. Bach, G. F. Händel, A. Stradella, W. A. Mozart, I. Zajc, F. Mendelssohn i L. Cherubini, a u instrumentalnom dijelu programa slušali smo *Tri korala*; br. 83, 107 i "Komm, süßer Tod" od J. S. Bacha i *Tri uskrsna himna* (Negro Spiritual) za saksofon i orgulje.

Trojica izvoditelja iskazali su zrelost i uigranost u zajedničkom muziciranju. *Tri Bachova korala* i *Tri uskrsna himna* zvučala su skladno i ujednačeno, a C. Hansell-Bakić izvela je sa svom sigurnošću i intonativnom čistoćom svu ljepotu baroknih skladbi J. S. Bacha, G. F. Händela i A. Stradelle kao i u nizu od tri *Ave Maria* I. Zajca, F. Mendelssohna i L. Cherubinija, da bi u Mozartovim skladbama, posebno u završnom Alleluia, pokazala svu virtuoznost i blještavilo neumrlag Mozarta.

Slušateljstvo je s izrazitim zanimanjem i razumijevanjem pratilo koncert splitskih umjetnika i dugim pljeskom nagrađivalo svaku točku programa. Da bi slušateljima koncert bio bliži i prihvatljiviji, radilo se većinom o srednjoškolskoj omladini, pobrinula se voditeljica programa *Hana Breko*, sinjska studentica muzikologije u Zagrebu i studentica na Institutu za crkvenu glazbu, koja je svaku točku programa osvijetlila kratkim povijesnim podacima o skladatelju i o skladbi.

Dok je *Cynthia Hansell-Bakić* renomirano ime naše reproduktivne glazbe, a saksofonist *Josip Biskupović* sve češće nastupa sa svojim glazbalom uz pratnju orgulja izvođeci uglavnom duhovnu glazbu i adaptirajući je sam za svoj instrument, treba pripomenuti da je za orguljašicu s. *Mirju Tabak* ovo bio prvi cjelovečernji koncert koji je u cijelosti uspio. Poželimo joj da nastavi s nastupima i da se usavršava na kraljici instrumenata — orguljama.

Na kraju je gvardijan fra *Jozo Zmčić*, kao upravitelj Svetišta čudotvorne Gospe Sinjske, od srca čestitao i zahvalio splitskim umjetnicima i podijelio im, u ime Svetišta, prigodne darove izražavajući pritom i iskrenu želju da ih što prije opet vidi u Sinju.

AKS

DUBROVNIK

ZNAČAJAN JUBILEJ PJEVAČKOG ZBORA
DUBROVAČKE KATEDRALE

Kad jedan pjevački zbor slavi 65. godišnjicu kontinuiranog rada, onda to nije samo njegov ponos nego i institucije u okviru koje djeluje pa i cijeloga grada. Tu sreću i čast ove godine ima *Pjevački zbor* dubrovačke katedrale koji se do 1974. godine zvao *Crkveni pjevački zbor*.

Zbor je nastao na višestoljetnoj tradiciji crkvenog pjevanja u Dubrovniku, jer se u dubrovačkim crkvama pjevalo otkad one postoje, u nekima se pjevalo od prigode do prigode, a u nekima kontinuirano u čemu je prednjačila katedrala. U starom Dubrovniku crkvene vlasti su se brinule o promicanju crkvene glazbe koja veliča liturgijski čin, pa su nastojali imati vrsne zborovođe a i orguljaše nakon nabavke orgulja u 14. stoljeću. U početku se gajilo koralno pjevanje, a prema dr. Demoviću polifonija se počela primjenjivati u Dubrovniku u 15. stoljeću. U početku zbor su sačinjavali samo muškarci, visoke dionice pjevali su dječaci školovani u scholi cantorum i tek nakon II. vatikanskog sabora čuli su se i ženski glasovi u crkvama.

Dostupni izvori nam govore da je početkom ovog stoljeća u dubrovačkoj katedrali pjevao zbor sjemeništara pod vodstvom duhovnika Pava Matijevića. Po manjim crkvama pjevalo je Pjevačko društvo "Gundulić". Od 1914. u katedrali je pjevala povremeno grupa pjevača koji su sebe nazivali "Gradski dilantanti", a uvježbavao ih je Vjekoslav Raha. Ponekad su u katedrali zapjevali i članovi Omladinskog pjevačkog zbora "Dubrava". Osjećala se potreba da se utemelji stalni zbor modernoga cecilijanskog pokreta koji će uljepšati misni obred i to se zbilo 1926. godine. Prema arhivskoj građi doznajemo da je gospodar Josip Kobasica predložio "Gradskim dilantantima" da redovno pohađaju kušnje i pripreme novi program samo za katedralu. Njihov prvi nastup naišao je na odobravanje i oduševljenje te se Zbor ubrzo popunio novim članovima iz svih dubrovačkih staleža koji su iz ljubavi prema crkvenoj glazbi svoje slobodno vrijeme provodili pjevajući. Uskoro je izabran i Upravni odbor kojeg su sačinjavali ugledni Dubrovčani poput Frana pl. Bizzaro, dr. Mila Katića duhovnika Karla Kapursa, Lina Šapra, Vita Kukurela i dr.

Sačuvan je spisak pjevača (oko 60) sačinjen prigodom 10. obljetnice od kojih su još i danas neki članovi Pjevačkog Zbora dubrovačke katedrale kao Tomović Nevenka, Vinko Filičić, Josip Kovačević, Mato Skansi, Stanić Meri, a ima ih s nešto manjim pjevačkim stažom kao Katarina i Franica Storelli, Vjekoslav Čížek, Kapurso Vinko, Franka Prizmić, Perica Kanaet, Vlaho Dražić i dr.

Budući da je *Crkveni pjevački zbor* od samog početka sudjelovao na festama sv. Vlahu pa su 1931. godine pjevale jedan dio za vrijeme mise samo ženske prozvali su ih "Pjevačice sv. Vlahu".

Godine 1939. *Zbor* je dobio i svoj Pravilnik koji je prihvaćen 20. listopada iste godine i time se Zbor izjednačio po svom statusu sa ostalim zborovima grada.

Tijekom više desetljeća *Zborom* su upravljali: Antun Gjivanić (najduže), povremeno Frano Lederer, Mro Jos. Vlach Vrutićki, dominikanac Jordan Kuničić, dr. Miho Demović, a od 1977. pa dosad prof. Margita Cetinić koja je 1980. osnovala i mali zbor Katedralni madrigalisti koji su još i danas aktivni.

Nemoguće je na ovome mjestu navesti sve važnije nastupe *Zbora*, ali treba napomenuti da je *Crkveni pjevački zbor* između dva rata pored svoga temeljne zadaće poduzimao humanitarne koncerte na kojima je nastupao skupa sa ostalim društvima, sudjelovao na velikim zajedničkim koncertima i svečanostima grada, odlazio na gostovanja u druge župe, od prigode do prigode pjevao je i po drugim dubrovačkim crkvama. Za vrijeme rata pa sve do ove godine isključivo je pjevao u crkvi. Repertoar *Zbora* bio je velik: mise, requiemi, moteti, oratoriji, himne itd. Prije rata redovito se u gradskom tisku javljali osvrti na velike crkvene koncerte uvijek s razumijevanjem za amatersko muziciranje. Jednako su se izvodila djela stranih i domaćih autora, a neki su skladatelji i posvetili svoje skladbe *Crkvenom pjevačkom zboru* kao talijanski skladatelj Furlotti, belgijski skladatelj Plom, češki dirigent Vrutićki, poljski skladatelj Rogowsky i niz domaćih autora.